

mening i forhold til det sted, hvor ministeren har sin bopæl osv., og så kan folk jo selv tage stilling, eller man kan fritte ministeren om, hvad der er årsagen til, at den pågældende har kørt langt eller kort, om jeg så må sige.

Men jeg synes, at denne type åbenhedsordning i virkeligheden er langt bedre egnet, fordi det dels pålægger den pågældende person selv at tage stilling, dels stiller folk til regnskab. Så alt i alt er vi meget godt tilfredse med lovforslaget og kan selvfølgelig støtte det, da vi er en del af aftalen.

Kl. 23:12

Formanden:

Fru Line Barfod, kort bemærkning.

Kl. 23:12

Line Barfod (EL):

Jeg kan ikke helt forstå, at De Radikale synes, at det er vigtigt, at det her forslag skal hastes igennem. Normalt plejer De Radikale jo at tale om lovkvalitet osv., men her synes man altså, at det er så afgørende, at vi meget, meget hurtigt får lukket for ministerkalenderne, at det skal hastes igennem og ikke har skullet i høring osv. Men det glæder mig, De Radikale er med på en opfordring om, at vi så alligevel får noget, der ligner høringssvar.

Man får et forslag, hvor man indskrænker offentlighedens adgang til aktindsigt og giver en hensigtserklæring om, at der bliver lagt nogle ting ud. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad De Radikales argument for, at det haster sådan, og at det er nødvendigt, er. Jeg er helt med på det med privatlivet, og der er ingen, der diskuterer, at privatlivet ikke skal fremgå. Jeg kan bare ikke forstå, at man på den ene side kan sige, at det er et problem, at privatlivet fremgår så detaljeret, og på den anden side kan sige, at det er problem, at man ikke kan se noget som helst ud af ministerkalenderne i dag, og at vi så derfor er nødt til at lukke dem. Begge argumenter duer jo ikke.

Kl. 23:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 23:13

Morten Østergaard (RV):

Altså, som sagt er vi for det første helt med på at foranstalte en høring. For det andet er det jo også noget, der i relation til diskussionerne med Ombudsmanden har været debatteret allerede forud for aftalen, som ligger til grund for lovforslaget.

Så kan man spørge, om det vil være en god idé at bruge længere tid på lovforslaget – og det tror jeg vi kan sige om en række lovforslag at det da ville principielt. På den anden side må vi her sige, at der er tale om et arbejdsredskab og en relativt bred enighed i Folketinget. Jeg synes, det kunne være godt lige at få den her hurtige høring, men jeg synes på den anden side også, at det er fair nok, at vi vedtager det inden sommerferien, så det arbejdsredskab igen kan komme til at fungere efter hensigten for ministrene.

Kl. 23:13

Formanden:

Ja tak. Fru Line Barfod – var det som ordfører eller som en kort bemærkning? Det er stadig for en kort bemærkning, værsgo.

Kl. 23:13

Line Barfod (EL):

Jeg kan bare ikke forstå, hvordan den radikale ordfører kan sige, at man ikke kan bruge kalenderen som arbejdsredskab. Hvad er det, der gør, at man ikke kan bruge kalenderen som arbejdsredskab? Hvis der er noget, som er privat, kan man jo sige, at det er privat og ikke skal kunne ses offentligt.

Det, der skal stå i ministerens kalender, er jo det, der er tjenstligt, så man kan opfylde offentlighedens behov for at kunne kontrollere, hvad det så er, ministeren har foretaget sig, og om det passer med det, som ministeren i øvrigt har fortalt at han har brugt sin bil til eller fået bilag for, eller hvad det nu kan være. Hvis der kun står »privat« hele dagen og der ligger nogle bilag, er der jo et eller andet galt, men man behøver ikke at vide, hvad det private er. Så hvad er det, der forhindrer, at man kan bruge kalenderen som arbejdsredskab på den måde, som det fungerer på i dag?

Kl. 23:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 23:14

Morten Østergaard (RV):

Som jeg har lyttet mig frem til det, er det jo et spørgsmål om, at man med den udlægning af reglerne, der var lagt op til, var nødt til simpelt hen at reducere indholdet af kalenderen til det rene nonsens, hvis ikke man ønskede at spille med totalt åbne kort i den arbejdstilrettelæggelse, som der er. Der er selvfølgelig hensynet til privatlivets fred, men der er jo også spørgsmålet om, at det måske er hensigtsmæssigt – når nu justitsministeren og statsministeren en dag beslutter sig for at låse sig inde i et lokale og til sidst